

[Statsministeren.]

Eventyret sluttede med, at Manden kom hjem med en Pose raadne Æbler for sin Hest, som han var taget til Marked med. Men denne Genfortælling er jo falsk, de raadne Æbler er kun et Led i Eventyret. Manden indgik nemlig, da han overtog disse raadne Æbler, et Væddemaal om, hvordan han vilde blive modtaget, naar han kom hjem med dem, og han vandt Væddemaalet og tjente derved et Skippund Guldpenge. Se, det var Kærnen i Historien: et Skippund Guldpenge og ikke de raadne Æbler. Det kan jo godt være, at Venstre vil forsøge at prakke os en Sæk raadne Æbler paa, men den gaar ikke, Fatter er slet ikke saa dum endda! Jeg hørte jo nok det ærede Medlem tale om Valgene: vi vil blive indhentet af vor Skæbne, sagde det ærede Medlem, altsaa vi vilde komme ud og faa Utak for disse raadne Æbler; ikke sandt, det var det, det ærede Medlem mente med sit Eventyr. Men jeg maa sige til det ærede Medlem, at mit gode Humør kan han ikke tage fra mig paa den Maade. Nu har jeg været her i snart 25 Aar, og jeg har færdedes i det offentlige Liv i 35 Aar, og i al den Tid har jeg mellem Valgene hørt om Skæbnen, om Straffen for de raadne Æbler og om Fråfaldet og Nederlaget, der ventede Socialdemokratiet. Slemst har det været mellem Valgene, det maa jeg tilstaa, men heldigvis aldrig paa Valgdagen. Trods alle Spaadomme har vi vundet Væddemaalet hver Gang og hver Gang faaet et Skippund Guldpenge i Stedet for de raadne Æbler. Venstres Kælder derimod er fyldt med raadne Æbler.

Lad os tage et Par Tal til Illustration af det ærede Medlems Eventyrberrettelse. Venstre er jo et gammelt Parti, endnu ældre end Socialdemokratiet, kan man vel næsten sige; i hvert Fald paa det Tidspunkt, da Socialdemokratiet kom i Rigsdagen, var Venstre et mægtigt Parti; Socialdemokratiet fik sine første to valgt i 1884. Venstre havde ved Valget i 1884 64,3 pCt. af de afgivne Stemmer, og Socialdemokratiet fik sølle 3,5 pCt. Saa skrider Tiden videre til 1901, Systemskiftets Aar; da havde Venstre endnu 57,2 pCt. i Behold, og Socialdemokratiet var virkelig naaet godt frem, til 19,1 pCt., men jeg indrømmer, at vor Repræsentation ikke var fremragende; vi havde 14 af Folketingets 114 Pladser, Venstre havde 92. Det var i 1901, og saa godt har Venstre handlet med Hesten paa Markedet Aar efter. Aar, at dette Venstre, der i 1884 havde 64,3 pCt. af Stemmerne, havde 28,3 pCt. i 1929. Dette er en Halvering, ja akkurat en Halvering, siden 1901 af Venstres Styrke,

og det er betydelig mere end en Halvering, naar vi tager Udgangspunktet i 1884. Socialdemokratiet havde ved det samme Valg ikke de 19 pCt., som vi stod med i 1901, mer 41,8 pCt., og det radikale Venstre, der sammen med os danner den sikre Regeringsmajoritet, havde 10,7 pCt. Altsaa, 52½ pCt. af Stemmerne staar der bag dem, der har Regeringen i Øjeblikket. Ja, det er muligt, at det nu er forbi med Fremgangen, det siger i hvert Fald det ærede Medlem; det faar vi nu se, men hidtil har jeg som sagt hørt den Spaadom mange Gange i Løbet af en Valgperiode, og hver Gang er vi gaaet ud til Valg og har faaet dette Skippund Guldpenge, medens det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er kommet hjem med de raadne Æbler. Venstre har bestandig handlet med Hest og Ko saaledes, at Partiet nu har Halvdelen af Styrken i 1901, da det tog den politiske Magt her i Landet.

For nu ikke at være uretfærdig overfor Venstre skal jeg ikke skjule, hvorledes det staar til med de Konservative; de har ogsaa sommetider, ogsaa i Gaar, ladet os vide, at der var et Valg i Udsigt, og at vi skulde tage os i Agt. De Konservative havde i 1895 29 pCt., ikke langt fra 1/3 af Stemmerne, i 1929 16,5 pCt.; omtrent en Halvering. Til Lykke med Fremgangen! Og se nu blot, hvordan det er gaaet Venstre i de senere Aar. Siden 1920, da Partiet forenede sig med alle ædle Kræfter her i Landet, har Venstre haft en Tilbagegang i positivt Stemmetail paa 12 783 Stemmer, og Socialdemokratiet har i akkurat den samme Tid haft en Fremgang paa 203 000 Stemmer. Ja, der er nok Grund til at tale alvorligt til os om endelig at passe paa og ikke komme ud for de Fråfald, som de ærede Medlemmer ser i Møde. En vis Beroligelse finder jeg dog ogsaa i, at i dette Aar, hvor vi har haft Regeringen, og hvor altsaa al denne Misfornøjelse er kommet til Orde, som det ærede Medlem saa smukt gjorde sig til Tolk for i Gaar, just i dette Aar har vor Partiorganisation haft den største Fremgang, den har haft i mange Aar, nemlig 14 000 nye betalende Medlemmer. Saadan til fuldstændig at skræmme os med er det i hvert Fald ikke.

Det ærede Medlem gjorde nogle faa Bemærkninger om Militærspørgsmaalet. Han sagde, hvad jeg ikke rigtig kan forstaa, han kan sige, at Afrustningsforslaget, saaledes som det er forelagt af Regeringen, ikke svarer til Løfterne; heller ikke det svarer til Løfterne. Ja, paa mange Punkter kan det ærede Medlem naturligvis rent juridisk holde paa, at de Lovforslag, der nu fore-